

Festival. Oslo Internasjonale Kirkemusikkfestival imponerer også i år. Mest gripende er krysningene mellom ulike tider.

Lyriske kirkemusikalske krysningspunkter

Kommentar Astrid Kvalbein

H Kommentator

Åpningskonserten med The Talis Scholars var en ren oppvisning av et ensemble med musikken fra renessansen langt innunder huden. Publikum har også kunnet høre drevne Accademia Bizantina i Johann Sebastian Bachs Cembalokonsert og ensemblet Pygmalion i hans *KöthenerTrauermusik*. Slike konserter – og gamle Bach – fremstår år etter år som bærebjelker i festivalprogrammet, og det er liten grunn til å endre på det. I Norge er både publikum og musikere som elsker tidligmusikk blant de mest underernærte, resten av året.

Når Oslo-Filharmonien i tillegg bidrar med religiøse verk fra det romantiske repertoaret de kan aller best, i år ved Anton Bruckner og Felix Mendelssohn lørdag, styrker det tradisjonsformidlingen. Men like viktig for vitaliteten er at festivalen presenterer nye verk, og dessuten: inviterer til å høre eldre musikk på nye måter.

På onsdagens konsert med Nils Økland i spissen ble norske slatter stilt side om side med komponert verk og folkevise fra engelsk og tysk 1600- og 1700-tall, og Øklands nye 5736. Tittelen er en gest til Knut Hamre, som var med på hardingfele: postnummeret til hans hjemkommune, Granvin. Men om det friskt bølgende verket absolutt kunne gi assosiasjoner til vestlandsnaturen, var det langt fra lokalt, til det var landskapet altfor åpent – mot verdensmusikk og kvassere dissonanser, og mot musikernes personlige stemmer. Særlig betagende var Benedicte Maurseths hardingfelespill, liksom alltid «huldrestemt», og tett samstemt særlig med Økland på hardingfele og viola d'amore. De gjestende tidligmusikerne Elisabeth Seitz på hakkebrett – et nydelig skjørt strengeinstrument som spilles med små køller – og gambist Philippe Pierlot bidro også med sitt særpreg, om enn ster-

Benedicte Maurseths hardingfelespill, liksom alltid «huldrestemt», var en av de sterkeste musikalske opplevelsene under årets Kirkemusikkfestival, mener vår anmelder.

FOTO: KNUt UTLEr

Fakta

Oslo Internasjonale Kirkemusikkfestival

- ▶ Oslo Internasjonale Kirkemusikkfestival arrangeres årlig over 10 dager i mars.
- ▶ Festivalens konserter holdes i hovedstadens kirker, med Oslo Domkirke som hovedarena.
- ▶ Festivalen ble grunnlagt i år 2000 av initiativtaker og idéutvikler Bente Johnsrud som også er festivaldirektør og kunstnerisk leder.
- ▶ Neste års festival er fra 21. til 30. mars.

kest i egne soli og improvisasjoner.

Om de klangvariasjonene mellom strengeinstrumentene gjorde denne konserten rik, fengslet utnyttelsen av «bare» stemmer i Henrik Ødegaards nyskrevne *Beatitudes* minst like dypt. Her var en rekke «Salige er de ...» fra Bibelens bergpreken, stadig støpt inn i moderat moderne harmonikk og fint sunget av Oslo Kammerkor, satt opp mot tolkninger av blant andre Gunvor Hofmo, Paul Celan og Pablo Nerudas eksistensielt alvorlige dikt. Spesielt de siste var tidvis rystende gode i de seks stemmene i eminente Nordic Voices: musikalsk poengterte, sterke uten å bli sentimentale, med nennsom bruk også av vokale effekter ut over ordene. Det imponerte. Og ikke minst: i slike krysningspunkter mellom ulike tider, tekster og livsfølelser skapes helt særegne rom for både refleksjon og nytelse, slik bare kirkemusikken kan.